

Felvidéki Híradó.

P O L I T I K A I H E T I L A P.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "
Egyes szám ára 20 fillér.	

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőségre, a hirdetési és előfizetési pénzek a kiadóhivatatra czimezve
Turóc-Szent-Mártonba küldendők.

— Hirdetések legutányosabbán, árszabály szerint. —
Lapunk számára hirdetések — eredeti árakban — minden bel- és külföldi hirdetési iroda elfogad. —
Nyitlert soronként 40 fillér.

A magyarosítás az igazság világitásában.

— Megjegyzések Mudron Pál ily czimű cikksorozatára. —

Azt mondja Mudron P. s ezt a doctrínát az első tót tulzók állították fel, hogy a latin nyelv hivatalos használatában a nemzetiségek egyenjogúsága nyilvánult, s ezt már Szent István király akarta így, míg ellenben a magyar nyelvnek elfogadása a magyar fajnak hegemóniáját jelentené ez országban.

Vizsgáljuk meg ezt a doktrínát közelebbről. Először is nem áll az, mintha a latin nyelv kötelező használatára kifejezője akart volna lenni a nemzetiségek egyenjogúságának, ennek legalább sem a történelemben, sem törvényeinkben nyomát nem találjuk. Nemzetiségekről a szó szorosabb értelmében véve, sem Szent István király idejében, sem később nem volt szó, tehát egyenjogúsításukról sem lehetett gondoskodni. A latin nyelvet egészen más okból fogadta be a magyar nemzet. Az utolsó vezér, de különösen I. István király idejében a konstantinápolyi pátriárka és a római pápa egyaránt azon igyekezett, hogy a magyar fejedelmet s véle az egész magyar nemzetet egyházának, amaz a keleti vagy görögnek, emez pedig a nyugoti vagy rómaiak megnyerje. Az utóbbinak a befolyása győzött, ami főleg azon körülménynek tudható be, hogy a német befolyás is érvényesült a fejedelmi udvarnál. A római egyházzal együtt a római kultúrát is kellett befogadnunk, s hogy mind a kettő mennél szilárdabb gyökeret verjen Magyarországon, azon fölül még a latin nyelvet is meghonosították, bár több mint bizonyos, hogy akkoriban nemcsak az itt élő szláváságnak, hanem maguknak a magyaroknak is volt eléggé kifejtett saját nyelvük, sőt írásuk is, valamint hogy történeti tény, hogy a magyarság egy része ellenezte a római egyház és latinizmus terjesztését, így pl. Gyula vezér mindvégig a görög egyházhoz tartozott s a fölkelések és véres harcok, amelyek a római egyház meghonosítása miatt hazánkban folytak, ismeretesek. Tehát nem az itt lakó népek egyenjogúsága, hanem a nyugoti keresztény egyház, Róma érdekében fészkelte be magát a latin nyelv, s azok a népek, akik akkoriban itt laktak, épp oly kevéssé olvasták az István király latin dekretumait — a hogy azt Mudron a „miveltebbekről“ regéli — mint a hogy a tót, oláh, rácz, német, sőt maga a magyar miveltebb nép ma sem buvárkodik valami nagyon a törvénykönyvekben, kir. rendeletekben és más effélékben, bárminő nyelven is irattak azok. Az irni olvasni tudók száma Kr. u. 1000 körül vajmi csekély lehetett, mert hisz még a későbbi évszázadokban, sőt még a 17-ik század végén és a mult század elején is elég gör. kel. pápa akadt, aki éppen csak a misekönyv öreg betűivel tudott valahogyan boldogulni. Jó sokáig a papok kiváltsága volt és maradt ez a tudomány és eleinte természetesen csak a latin nyelvre szorítkozhatott.

De bármi nyelvet használtak is azon a 932 estzendőn át hivatalban, iskolában, diplomációban stb., ez az ország, ez a nemzet mindig magyar ország, magyar nemzet volt, s mindenki, a ki itt lakott, ezen nemzethez tartozott nemcsak törvény, hanem érzélem szerint is, bármi nyelven beszélt is családjában, vagy imádkozott templomában. A tót nem mondta magát slováknak, hanem *uhornak*; a

német nem büszkélkedett svábságával, százságával, hanem büszkén vallotta magát *Ungarnak* és sem az uhor, sem az Ungar, sem az ungar név nem jelentette azt, hogy az illető, aki viseli, mellékesen a tót, német, román „nemzet“hez is tartozik, de jelentette az illetőknek a magyar nemzethez való tartozását, amint hogy mást nem is jelenthetett.

Tót politikuskok és nyelvtudósok (?) azonban erre nézve is saját külön elméletet állítottak fel. Az uhor név szerintük szláv eredetű s azt jelenti, hogy „hegyi lakó“ (hegyek alatt, hegyek között lakó), a magyar név pedig tisztán csak a magyar fajra alkalmazható. Az igazság pedig az, hogy a magyarok mindig mogyoroknak, mogoroknak, később pedig magyaroknak nevezték magukat, míg ellenben a rómaiak hungaruskak, a németek Hungarnak, később pedig Ungarnak neveztek, amely elnevezés minden bizonnyal inkább a hun, vagy ugor, vagy mogor szóból, mintsem a szláv uhorból eredhet, mert a magyarság zöme, mint kitűnő lovasság, már kezdettől fogva a Tisza-Duna közti nagy síkságokon telepedett le, ahonnan az ott elterülő szláv és oláh népeket a hegyek közé szorították. Mindenestre tény az, hogy ez az ország eleitől fogva, a honfoglalás óta, magyar néven mindig *Magyarország* volt, hogy aztán más népek minek nevezték el ezt az országot, ez oly közömbös reánk magyarokra és alkotmányos jogainkra nézve, mint Deutschlandra nézve, ha a tót Németeknek, a magyar Németországnak nevezi, vagy Itáliára nézve, ha mi azt Olaszországnak nevezünk. Ez az ország törvényeinknél fogva, de a magyar faj jogainál fogva is, amelyeket ezen ország megalapításával és fenntartásával minden időre szerzett, Magyarország, a benne lakó nemzet magyar nemzet s e nemzetet tagjai magyarok; a ki pedig nyakatekert szofisztikával másképp magyarázza ezeket a dolgokat, az nem az igazság szövénekét lobogtatja, az áltanokat hirdet, hamis elméleteket terjeszt, gonosz munkát mivel, s bármi loyálisnak, hazafiasnak állított köpenyben burkolózzék is, a lólab azért mégis csak kilátszik.

A Mudron Pál történeti igazságai pedig ilyen igazságok.

S a történelem fonálán ekképen megdönthetetlen igazságkép beigazolvva lévén, hogy ez az ország a magyar nemzetnek az országa, önként ökvetkezik, hogy kulturájának, egész életének a magyarság bélyegét kell magán hordania, s hogy ha az országban használt nyelvek közül valamelyiknek a hegemóniájáról van szó, ez csakis a magyar nyelvet illetheti. Ez a tétel ellenmondást nem tűr, ezt az igazságot megozafolni nem lehet, s a ki ebbe az ügybe még érzelmi momentumokat is belevisz az ne a nyilvános forumon, hanem valamelyik beszédében érveljen és siránkozzék.

A meg-ladt tót lapok. Az a sulyos csapás, mely a turóczi tót tulzók az utóbbi törvényhatóság biz. tagválasztásoknál érte, nagy elkeseredést szült az igaztók táborában s lapjait, a helyett, hogy melyekben kutatnák kudarcuk okait s megkérdéznék önmagukat, hogy vajjon tényleg olyan igaz és fűdvízítő-e az ő politikai álláspontjuk, hogy joggal elvárhassák, hogy a tót nép vakon kövesse őket tüssön-bokron keresztül, a megye tisztviselőit szidják, ócsárolják, sértegetik, amiért ők az a néh között kortekdni mertek. Az egyik lap csak per seponán zsidókról, magyarokról beszél egyes tisztviselőkről, amiért azok nemcsak agítani, ha-

nem győzni is merészkedtek. Ezzel a már megszokott népámitással szemben mi azt jelentjük ki, hogy azok a megyei tisztviselők, akik pártunk győzelmét biztosították, nemcsak hogy hivatalos mulasztást nem követtek el, hanem csak szoros kötelességüket végezték, amikor a tót népet az igaztók és ámitók gonosz métyeltől megóvni igyekeztek. Azoknak a tisztviselőknak, akiket a magyar állam a magyar nemzet pénzéből fizet, nemcsak az aktagyártás a feladatuk, hanem az is, hogy a magyar állam integritása fölött őrködjenek ott, a hol erre szükség van, valamint minden szocialista, anarchista vagy más efféle veszedelmes speccet karhatalommal is joguk van a közíg. hatóságoknak a községekből, a megye területéről eltávolítani, éppúgy joguk és kötelességük az u. n. nemzetiségi igaztók gyanus és közveszélyes sáfarkodását is szemmel tartani, szándékaikat meghusítani s a már félrevezetett népet a helyes utra terelni. És most fordítsunk a dolgon. Mi jögon bujkálnak a Tátra-bank tisztviselői a tót községekből, amikor a választások közelednek? Mi keresni valója van pl. Kompis könyvivőnek Klicsinyben stb.? A Tátra-banknak magyar részvényesei és betetői is vannak s egyáltalán a Tátra-bank *pánzlávizat*, amelynek mint ilyenek semmi köze a politikához, a választásokhoz és a választási mozgalmakhoz, mivel pedig azt a függő viszonyt, melyben némely választók vele, mint hitelezővel szemben vannak, politikai és hazafiatlan cselokra kiaknázni igyekeznek s minden kinálkozó alkalommal ki is aknázza: *felhívjuk az illetékes hatóságok figyelmét erre az intézetre*, a mely sehogy sem akar megférni abban a körben, amelyet neki a törvény és a saját szabályzata előír. Vagy mit keres Halasa András ügyvéd a tót községeken, a hol adjujtásával, Oszadczky J. órással egész nappalokat és éjeleket töltött az utóbbi választások előtt és alatt? Mit akarnak a tót tulzók Vriczkó *német* lakosságától? Az még csak érthető, ha a tót ajku népet ámitják és bolondítják, de hogy szinte érszakkal a német népet is a maguk táborába terelni igyekeznek, ez oly vakmerőség, a mely minden szemtelenséget fölülmúl! Az a kéés nép, a mely századok óta háborítatlanul, békében él hegyei között, német nyelvet és jellegét máig is megtartva, a magyar állam által istápolitva, épp most engedje magát Vriczkón a tót ámitók által écsábitanni, mikor csak a minap oly szép és megható iskolai ünnepségnak a szentanuja és részese volt, amely ünnepp ujból is annak a magyar nemzeti állameszmének a hirdetője volt, amelyet a tót tulzók galádul megtámadni, piszkolni mernek?

A szövetezések és a pánszlávizmus.

Lapunk egyik mult évi számában felszólaltunk a „Magyar Gazdaszövetéség“ szövetezési mozgalomnak *módja* ellen s kivánatosnak jelezttük, hogy az egyes szövetezések felállításának kezdeményezésénél óvatosan járjon el a személyek megválasztásában. Az igazgatóság lapja a „Szövetezés“ ezeket feleli fölhasználunkra:

„Válaszul a „Híradó“ aggodalmaira, elmondhatjuk, hogy a Magyar Szövetéség nem fogja tűrni, hogy a szövetezeteik közből bármiféle politikai irányzat lábra keljen. A szövetezetezettek egyike a hivatásuk és hogyha azt becsülettel betöltik, meg lehetnek magukkal elégedve. Addig tehát, amíg a falusi szövetezetezettek a „Hagyomány“ állanak kapcsolatban, baj nincs és veszedelem nem is lehet. De mi is mindenesetre helyesnek és kivánatosnak találjuk, hogy a hazafis irányu és jóindulatú elemek a szövetezetei mozgalomban aktív részt vegyenek, mert be kell vallanunk, hogy a szövetezetezettek rénsz szorosabban kapcsolódik össze a nép vezetőivel, inkább halogat roajuk, mint azokra, akik vele e tekintetben sem törődtek. Miután azonban azt, hogy valakire rá fogják, hogy pánszláv vagy pángermán, elégséges oknak nem tartjuk arra nézve, hogy támogatásunkat tőlük megvonjuk, nines más mód, mint azoknak, akik

magukat magyar hazafiaknak tartják, a mozgalom élére állani s erélyükkel, odaadó munkásságukkal meggyőzni a földnek a népét arról, hogy igaz szívvel vannak boldogulása iránt és nem írjúélik vagyonosodását.

Ami egyébiránt a törzsei szöveteleket illeti, azokra néve a következők adhatjuk elő: Zsóváraján a közigazgatási köregek s az ottani tanítóképző tanárai szemmi áron sem akartak a szövetezet alakításánál és vezetői közreműködni, sőt a szövetezet ellen a tö. lik telhető megtekték. Szklabinán nov. hó 29-én alakult meg a fogy. szövetezet Gasparik Mihály a priekopai fogy. szövetezet gondnokának kezdeményezése folytán. A mozgalom vezetésiében résztvettek az ottani körjegyző, Timkó Gusztáv és Zorkóczy Béla tanító. Mindketten derék magyar emberek, kiknek hazafiaságukhoz kétey nem fér. Hogy az alakuló közgyűlésen nem uralkodott magyarellenesség hangulat, bizonyos rá az, hogy a gyűlés a magyar gazdák és a Magyar Gazdaszövetség életésével végződött. Könyv- és társasági frázisokat hangzóztatva leszólni minden kezdeményezést, ami nemzeti és vidékeken történik és sokkal nehezebb élére állni a mozgalomnak, nem sajnálva a munkát, vezetőivé lenni annak az intézménynek, melyet a nemzeti agitátorok vezetése bízni nem akarnak. Mindenesetre az volna szép, ha a felvidéki hazafias intelligenciája élére állana a szövetezeti mozgalomnak s megmutatná a tótajku népket, hogy annak ószinte, igaz és jóakaró barátja. Akkor nem kellene félma pánszlávizmustól. De egyesek töltésére hajlása nem ok nekünk arra, hogy a munkáról lemondjuk érte.

Ebből a válaszból, mindenki, a ki a viszonyokat smeri, beláthatja, hogy aggodalmunk nem oly egészen alaptalan, mert mi az it emittet egyének egyik-kétszázát ugyanis nem ismerjük oly embernek, akinek hazafiasághoz — magyar feltagas szerint — kétey nem férne. Amde a „Szövetezet” szerkesztőse meg leztekétetni is akar bennünket s frázisoknak mondja azt, amit mi a helyi viszonyok alapján ismereténél fogva mint indokolt aggodalmat és ólaj tejeztünk ki. Hát ha már provokáltunk, kimondjuk most a dolgot magyarán, érhetően.

A „Magyar Gazdaszövetség” kiküldötte megénk népe között propagandát óhajtván csinálni a szövetezet szeméjének, sok községben megfordult s bejárta egyebek között a stubnyafüldői körjegyzőséget is. Ugy értesültünk hogy sem a fúszlakbáról, sem a jegyző nem látták, nola talán mégis csak a hatóságán tudhatók meg első sorban és legjobban azok a személyek, akiknek tisztességéhez, hazafiaságához kétség nem fér. Ellenben tárgyalt a kiküldött Palicz János hávi ev. lelkeséssel, Savol András alsó-stubnyai szabóval, Starke József, stubnyafüldői timárral, Karlovics János, kishálvi gazdával, hogy kiknek az ajánlatára, azt ó tudja legjobban. Mi velünk együnk a hatóságok is mindenesetre vagyunk oly igaz barátai a felvidéki tót népek, mint a Magyar Gazdaszövetség, de amikor látjuk, hogy az it a Felvidéken létesült szövetezetek nagy része hol az antisemitismus, hol a pánszlávizmus, hol pedig mind a kettheen a szolgálatába áll és — biztos értesüléseink szerint — a „Hangyát” is kijátszák, az meppen ott vásárolnak be, a hol nekik elei szempontból kényelmesebb, rossz szolgálatot tennék a tót népek, de különösen a magyar állameszmének, ha a szövetezeteket alakításának mai módját helyeselnék, avagy szó nélkül hagyók.

A pánszlávizmus ellen.

(Uj egyesület.)

Lapunk előző számban „Uj egyesület” címen közöltük lapunk egyik régi barátjának és jeles munkatársának cikkét, a melyben a felvidéki pánszláv mozgalom ellensúlyozása céljából megindult aközéből kifolyólag ellene van annak, hogy ó észlra külön egyesület szerveztessék.

A dolog t. i. úgy áll, hogy néhány lelkes fiatal ember mehoztánkova a pánszláv féktelenkedéseken, elérkezettnek látta az időt arra, hogy ezekek szemben a magyar társadalom munkára szólítsa. Majd tágaság körében is rokonszenves fogadtatásra talált ez az eszme, a mikor már a fővárosi lapok is sorra foglalkoztak e kérdéssel s valamennyien elismeréssel nyilatkoztak a megindult mozgalomról. A mint tudjuk az eredeti ezél az volt, hogy a felvidéki pánszláv féktelenkedések ellensúlyozására alakítsák meg a Felvidéki Magyarok Szövetsége. Később az az eszme is felmerült, hogy ne csak a felvidéki, de általában a nemzeti sítulkapások ellen irányuljon a szövetség. És ez az eszme tért is hódított s már-már azt hittük, hogy győzni is fog. A megalakuló bizottság azonban heves vita után az eredeti terv mellett maradt és azt határozta, hogy a Felvidéki Magyarok Szövetségeit alakítja meg.

Tudomásunk szerint ez az uj egyesület most van tervezés alatt és már csak rövid idő kérdése lehet a mikor ez irányban az országos mozgalom megindul.

Munkatársunk cikkére már a kezdés alkalmával megjegyeztük, hogy annak tartalmával nagyjában egyet értünk, de nem mindenen. Egyetértünk annyiban, hogy mi a nemzeti sítig mozgalom ellensúlyozását első sorban a társadalomtól várjuk. Mert úgy vagyunk meggyőződve, hogy az államhatalom nagyrészt a közvélemény hatása alatt kell hogy álljon. A mit a társadalom jónak ismer el, azt az államhatalomnak kötelessége tornába önteni. A legtermészetesebb fejlődés az, a mikor a törvények a közhangulat megfigyeléséből származnak. Viszont a törvények, a melyek más külső behatások nyomása alatt keletkeznek, nem mindig találkoznak a közhangulat helyeslésével, a mi onnan származik, hogy eredetét nem a közhangulatnak készözi.

Am beszélünk tisztán.

Ha a nemzeti sítig törvény eltérését, vagy legalább annak módosítását és a körülményekhez leendő alkalmazását akarjuk a törvényhozóktól, ebben az esetben a kérdés számára a közhangulatot kell kedvezővé tenni, sőt azt oly fokra emelni, hogy annak hatása alatt a közvélemény parancsolólag forduljon a törvényhozó testület elé, hogy azok a kérdés rendezése elől ki ne térhessenek.

A közhangulatot pedig csakis társadalmi munkával lehet elérni.

És ha társadalmi munkásságunknak történetét tekintjük, mindentől látjuk, hogy a társadalmi munka mindenen megelőzi a törvényes intézkedéseket. Ezer példát hozhatnánk föl erre. Vagy nem volt száz meg száz jótékony egyesület, a mely a munkások segítséget előzta, míg törvény szervezte a munkás- és családpenztárat; vagy hány év mult el és hány egyesület alakult kisedővagyok felállítására, míg meghozott az óvodai törvény stb. stb. stb.

Mindebből önként következik, hogy a mit a társadalom törvényben szeretne biztosíta látni, annak megvalósításához neki kell megtennie a kezdeményező lépéseket.

Ezen tehát ne is vitatkozzunk. Valamint hogy tarthatatlan és töves feltagas az is, a mely megfordítva kontempálja a dolgot. Akadt ugyanis egy laptársunk, a melyk azt az elméletet állítja föl, hogy előbb kell a törvény revidálni és majd csak arra támaszkodjék a társadalmi aköz, akkor lépjenek munkába a kulturális egyesületek.

Ez igen kényelmes elmélet ugyan, de véleményünk szerint jaj annak az államnak, a mely törvényeinek végrehajtását nem a maga hívatatos közigazgató, hanem a többi között kultur egyesületekre bízza.

Azt hisszük, hogy ebben olvasóink is egyetértének velünk.

A fölött lehetne tárgyalni, hogy annak a mozgalomnak a vezetését nem-e vehetnék át a már szervezve levő egyesületek? Például a Felvidéki pánszláv mozgalom megfekezésre alakulóban levő egyesület teendőit nem-e végezhetné el a F. M. K. E.?

Vagy hogy ezéirányosabbnak mutatkozik-e uj egyesületek szervezése?

Véleményünk szerint uj egyesületek szervezésére nem lenne szükség, ha a F. M. K. E. vezetősége örzékel bírta a nemzeti sítig mozgalom ügyében munkálni. Amde ez az egyesület csak vegetál, ennek programja nincs, semmit sem kezdeményez, a mit megkezd azt félbehagyja, kétes értékű hagyatékot, apró adminisztratív ügyek végzése foglalják el a nagy apparatust, a melynek létesítéséről csak az évi közgyűlések alkalmával vehettük tudomást.

Sajnos tehát, hogy ebben az aktualis kérdésben a F. M. K. E. általában nem számíthatunk. Pedig a kérdés rendezése sokkal strgszebb, mintsem hogy addig lehetne várni, míg a F. M. K. E.-nek ügyei ismét oly kezkebe kerülnek, a melyek képesek lennének az egyesületbe új életet lehelni.

Igy nem marad más hára, mint uj egyesületek szervezése.

És bármint iparkodnak is némelyek a megindult budapesti mozgalomnak kiesyinési, bármennyire szeretnék azt egy kis asztaltársaság jámber óhajánra gyának feltüntetni, maga az eszme megállja helyét és pártolásra érdemes. Igaz, hogy egy lelkes kis csapatnak köréből indult ki. De hát a szabadságharcnak annyi fényes eseménye nem a Pillvax kávéházban érlelődött meg. Aztán a híres márciusi ifjuság sem volt még akkor potentium, mégis meghódolt nekik az egész ország, mert eltalálták a közhangulatot, a mely nem keresi azután, hogy kitől, hogyan indult meg az eszme.

Hogy a Felvidéki Magyarok Szövetsége miként szervezódik, mily alapokon indul meg, ma még nem

tudjuk. De reméljük, hogy azok a kik az előkészítés munkájában fáradoznak megtalálják a módokat arra, hogy az eszme hódítson, hogy annak támogatására siessen mindenki a ki előtt szent a magyar állami eszmék egyénge.

És majd ha ez bekövetkezt, ha a magyar társadalom megtette kötelességét, akkor az államhatalom sem zárkózhatik el attól, hogy teljesítse az országos közhangulat kiélgetését.

HIREINK.

— **Személyi hír.** Ifj. Justh György törzészámvegye főispánja néhány napi tartózkodása a fővárosba utazott, a mely alkalomból a szármegyét életét érdeklő több fontos közügyben fog eljárni.

— **Ruttik Ráth Péter** m. kir. udvari tanácsos, a kassa-óderbergi vasút vezérigazgatója a mult hét folyamán Eder Róbert felügyelő kíséretében beutazta az igazgatása alatt álló „Rü” vasút vonalát és ez alkalomból Ruttikán is töltött egy napot.

— **Felvidéki Magyar Szövetség,** amelynek megalakulásáról már több ízben megemlékeztünk és a melylyel mai számunkban más helyen is foglalkozunk, már kiadta lelkes felhívását a magyar hazafias közönséghez. Ezt a felhívást jövő számunkban egész terjedelmében közöljük, addig is örmünknek adunk kifejezést a fölött, hogy az eszme im testté vált.

— **A szolnai kiállítás** érdekében már javában folynak az előmunkálatok s legközelebb megalakították az egyes csoportok beosztását. Megemlítiük, hogy a kereskedelemügyi m. kir. miniszter Láng Lajos 15.000 korona segélyt engedélyezett ezen kiállítás költségeire.

— **Árverés.** Jövő szombaton kerül nyilvános árverés a helybeli kir. telekkönyvi hivatalban néhai Révay Miklós terbesztői birtoka. A kiküldési ár 280.000 korona. Kivánjuk, hogy ez a szép ősi magyar birtok magyar kézre kerüljön.

— **Három tót ligató** ellen hónap lesz a főfárgyalás a híryitai törvényeszéknél. Dr. Markovics Gyula orvos, Dr. Markovics Gyula ügyvéd — mind a ketten nemcsak lakóhelyükön Vág-Ujhelyen, hanem az egész Felvidéken ismert igazgató tót tulzó, — valamint Csulik Lajos óturai esperes ellen a magyar nemzet ellen való izgatás miatt perelt s hisszük, hogy ez a nemes trifulium megállás öszekérteinek Valasek János barátjukkal és elvtársukkal — et quatuor faciant collegium in carcere.

— **Öngyilkosság.** Szomorú véget ért egy közisztelennek örendő családnek hozzátartozója, a divéki uradalom bérlőjének, Kohn Jakabnak veje Klein Ferdinand. Nehány évvel ezelőtt vette föl Kohn Jakabnak egyik leányát, a kivel boldog családi életet élt, mit még sorozsabbá fűztöz az a körülmény is, hogy házasságuk két gyermekekkel volt megáldva. Am a szerencsésen ületi spekulációk annyira tönkre jutatták a fiatal férj, hogy nem volt menekvés számára és így hozzátartozói sem áldozhattak többet megmentésére. Felesége mint értesültünk, még e hó 16-án jött látogatásba szüleivel Diékre. Férje í. hó 19-én érkezett a stubnyai vasuti állomásra és a mint megérkezett azonnal a vasuti várórtelep sietett, a hol egy revolver lövéssel véget vetett életének. Mindez néhány pillanat alatt történt, azalatt, mi a vonat az állomáson tartózkodott. Az öszkeszedült állomás és vonat személyzet nem csak a hirtel konstaltálhatta, mely alkalános részvétet kellett. A szerencsésen embernek temetését í. hó 21-én délután ment végbe Diékén, a honnan a holttestet a mosóvíz izraelita temetőbe szállították.

— **A megyei pénztár átadása** alkalmával, a melyről már megemlékeztünk, készpénzben 36.045 korona, kötvényekben pedig 900.355 korona került az állam-pénztárba kezelés végett.

— **Népkönyvtárak Turóczban.** A Folkustalván és Nagy-Csepésényben a már szervezett népkönyvtárak kedvező fogadtatásra. Itálván legközelebb Devesezsoron, Keviczen, Kis-Csepésényben, Stubnyafüldön, Mosóczon és Tureskében is szerveznek népkönyvtárakat.

— **Ujjabb vereségek.** Szolnán és Rózsahegyen s környékén e héten voltak a közs. képviselőválasztások, a melyeken a tót tulzóköz most nagy néppárti jelöltek egytől-egyik elbuktak, amiért most az egy elkeseredés az „Okolie” szentülszabán, de még nagyobb a zsidó — és magyarón zsidó!

— **Sajtóper.** Pictor Milos, a „Zabovné a poučné Knížky” szerkesztőjének sajtóperében febr. 10-én lesz a főfárgyalás a budapesti sajtótörvényszéknel.

— **A zsidó Magyar Olvasókör** í. hó 18-án tartotta meg évi rendes közgyűlését. Somogyi Géza előnök szép és lelkes beszédben méltatta a kör lefolyt évi munkáját, melynek vezérfonalba most is csak a hazafiaság volt. A gyűlést a tisztújítás megtejesztével végeződt: elnökké újból Somogyi Géza választották meg. Eder Ferenc az alelnöki, Szarka Lajos jegyzői, Ró-

zenzweig Jakab a pénztársosi s Párty Endre a háznagyi tisztsegről töltek be.

- A F. M. K. E. bálya, a melyet tudvalevőleg f. évi február 1-én tartanak meg Turóc-Szt.-Mártonban a vármegeyház nagyertermén, most már minden tekintetben biztosra van és remélhető, hogy a rendezőség, mely semmi fáradságot sem kímél, fényes erkölyi és anyagi sikerrel fog beszámolni. A F. M. K. E. Turóc-vármegyei választmány aabból a jüvedelemből, a melyet tagdíjakból meg sz e célra rendezett mulatságaiból bevesz igen hazafias missiót teljesít, mert buzdulást juttalmazza a magyar hazafias szellem és beszéd terjesztésében kitűnt tanítókat, valamint fenntartja a zünövárjai kisedvődotát, melynek szintén szép szerepe van. Azza erkölyi kötelességet teljesít tehát a türözzi magyarság, ha ezt az egyesületet és annak céljait támogatja.

- Beküdt bíróság fog összejülni Besztercebányán f. évi február hó 8-án, a melyre Turóc-vármegyébből esüpan lapunk Yömuksatára, Bányi János tanár van behíva. A minket érdeklő tárgyalásokról lapunk olvasóit annak idején értesitjük.

- Közeze korútt betörök. Pár héttel ezelött ugyanazon éjjel betörést kíséreltek meg a priekpai fögyasztási együt bójfájában és a ruttkai Wachsberger-féle vendéglőben. Amott nem sikerült a miveler, utöbbi helyről azonban mindenféle élelmiszereket vittek el a betörök, akiket csak most kerített kéze a csendőrség két munkás személyében, a kik a ruttkai gőzfürésznél dolgoznak.

- A lipóti magyar párt f. hó 27-én tartja meg alakuló gyütlését Lipó-Szent-Miklóson. Az új párt a melynek már eddig is több mint 100 tagja van arra vállalkozik, hogy a lipóti különféle politikai, de hazafias irányú párttagokat tömbírison és karöltve vegyék fel a harezot az ott uralkodásra vágyó pánszláv párttal. Ezen a gyütlésen a Felvidéki Magyar Szövetség is képviselteti magát.

- A ruttkai kath. kör f. hó 18-án tartotta meg jötekönyvezüli tüzámuzgyütlését, mely összesen 452 kor. 42 fillért jüvedelmeezt, s melyet a követező feüldízezezők gyarapítottak: 20 koronával: ruttkai Ráth Péter vezérigazgató, Sanger Ferenc; 10 koronával: N. N., Kafendá Frigyes, dr. Szolárik Vilmos; 9 koronával: Waldmann Vilmos; 5 koronával: Porutiu Emil, Stiffel László (Bbányá), Rakitta Samu, Mihályfy Iona és Kvanduk Irén (Tszimrák), Maresek József (Trencseny-Misse); 4 koronával: Friedmann Mór, dr. Brichta Arnold, Epstein László, Barthos Emma; 3 koronával: Olsavszky Gyula, Judik András, Richter János (Arva-Nagyfalu), Plazer Tivadar, Tergina Zsuzs; 2 koronával: Kapallay István, N. N., Marosi János, Wojaszky Gyula, Spilauer Péter, Herrmann Imre, Uhrin János, Schrödlein József, Sehnied Géza (Turzovka), Wachsberger Lipót, Tobis Gusztáv, Brunnór Vilmos, Váczy Gedeon, Omaszta János, Komora János (Neczpál), Gyuris Francziska; 1 koronával: Prix Sándor, Vadnai Károly, Ságéti László, Csereny Miklós, Mihályfy Vendel, Kempny Károly, Hosoff József, Kvizdák Ferenc, Bura József, Jordán János, Szurák József, Kovács László, Toma Ferenc, Schlesinger J., Fiala József, Krausz Sándor, Vadnai Adolf Koviczky Kálmán, Vögeltar Gyula, Balczsani János, Steffel Ede, Zábozsky Ottó, Lux Arthur, N. N., Lábay Nándor (Turány); 80 fillérel: Blumenfeld Flópp; 60 fillérel: Karvázy János; 42 fillérel: Oszwald Emil (Turány); cottilon jelvények eladásánál 1 kor, 60 fill.

- Uj folyóirat. Magyar Iskola ezimen Szokolszky Rezső szerkesztésében Besztercebányán uj tanügyi folyóirat jelent meg, a melyet legmolegobben ajánlni megrendelesere mindazoknak, a kik a felvidéki kulturális viszonyok iránt érdeklődnek. A Magyar Iskola I. száma a követező tartalommal jelent meg 1. Kartársainkhoz: Szokolszky Rezső. - 2. Magyar iskola. - 3. Számológos a helyezett: Berecz Gyula. - 4. Míhez tartsiuk magunkat?: In. - 5. Levél a szerkesztőhöz: Bodnár Antal. - 6. A social-pädagogia alapjai: Podluszsky Lajos. - 7. A rajz tanítás kérdése az elemi iskolában: Dr. Ögyléi Bertalan. - 8. Tanuláskor: Botli Béla. - 9. Megfigyelések: - 10. Magyar tanügyi lapszemle. - 11. Külföldi tanügyi lapszemle. - 12. Irodalom. - 13. Hírek. - 14. Közértesítési felhívás. - 15. Szerkesztői üzenetek. - 16. Hírdetéseik. Előzetesen az egy évre 5 korona, mely a szerkesztő nevére Besztercebányára küldendő.

- Halálösöz. Gnaudit János, a zünövárjai áll. tanítóképző intézetnek IV-ed éves növendéke, a ki súlyos betegsége mál november óta fektött a helybeli megyei kórházban, f. hó 20-án délután kiszvondott. Egy szorgalmas, törekvő fiatal ember hynyja le szeszéltelve nemese anibólval magasztos pályáját iránt. Temo, tesse f. hó 22-én ment végebe, a melyen a tanítóképző intézet nevében a tanári kar tagjai vettek részt. Társai nevében pedig, a kik teljes számban résztvettek a temetésen, Szabó László mondott magától gyászbeszédet. Ugyanazak az üzenet és tanuló-társai díszes kosztort helyeztek a ravatalra. Az intézet énekára pedig Dittler Ferenc tanár vezetésével gyászzenét adott elő. Nagybán emelte a temetés díszét az is, hogy a türöz-szt.-mártoni állami felső-kereskedelmi isüszágy

gyászlobogóval kivonult. Jelen volt a temetésen Berecz Gyula kir. tanfelügyelő, Boldiz Ignyecz a felső-kereskedelmi iskola igazgatója, a zünövárjai áll. tanítóképződe és a helybeli állami tanitászok tanárai söt tanítónői is.

- Tánözésüti Ruttkán. A magyarországi művezetök ruttkai egyesülete f. évi február hó 14-én tánözésüti rendez; a melyre a meglívókat a rözsalagyi Salva és Herle-féle pánszláv nyomdában készitették. Hogy miért kellett ezt tenniük, alig érthetjük, a mikor itt a szomszúbban van a Magyar nyomda, a melyet már csak hazafiaságból is pártolni kellene. De hát erre a rendezőség persze nem gondolt.

- F. M. K. E. cím alatt Clair Vilmos föfítkár szerkesztésében egy új havi lap indult meg, a mely mint a F. M. K. E. hivatalos lapja jelenik meg. az első szám tisztán, egyestlenül ügyeket tárgyal, Kilátásba helyezi azonban, hogy figyelemmel fogja kíséni az egyes vármegeyekben meglévő nemzetiségi lapokat s az előforduló nemzetiségi mozgalmakat is és azon fell esetről-esetre, hiteles forrásból tájékozható fogja a főváros és vidék sajtóját. Mindent a mi a felvidéki viszonyok ismeretelésére és az itt uralkodó tarthatatlan állapotok javítására irányul szívesen áüdvözöltük. Sikort kívánunk tehát ennek az új vállalkozásnak is.

- A zünövárjai gazdasági takarékpénztár f. hó 21-én tartotta közgyütlését, a mely alkalommal bemutatták az éváröz számadásokat. A közgyütlés elhatározta, hogy részvényenkit 5%-ot fizet, a tartalék tökétt pedig a részvények értékeké 25%-ával gyarapítja.

- A ruttkaiak mint már más években is, most is éppen azon a napon tartják egyik mulatságaikat a melyre a F. M. K. E. javára rendezendö bál már jó ideje kitüzza van f. i. február hó 1-én. A ruttkai felettvalóság mely a mulatságot rendez, figyelemmel hivatott az arra a körülményre annyival is inkább, mert febr. hó 2-án szünt meg tartható voltna mükdvelöl előadásuakat. Akkor a midőn egy hazafias irányú egyesület támogatásáról, a vármege föispánjának védnöksége alatt az egész vármegeyre kiterjedő és a magyarságot magában foglaló ünnepek együtteléről van szó, a midőn minden intelligens magyar embernek erkölyei kötelessége ezen a kizüs ünnepeylen jelen lenni, az ilyen sakküzásokat helytelenitünek kell.

- A koldusbőr halála. Még csak második éve viselte nemese tomesányi Tomesányi József a türöz-szent-mártoni koldusbőr föltösöz jelvényét, a palézat, s máris megkeglett töle válni, ami talán nem is esett elő nehezére, mert bizony nyomorúság volt ennek az embernek az élete. Kudolással, apróbb szolgálatokkal tegette életét, ami aprópenzi ügy szerzett, azt azán a csapközbe vitte, hajléka pedig ott volt a Pátesh-féle vendögöl istállójának völgyü alatt. Az utöbbi napokban a miköz azok a csikögöl hidegek egyre fokozódttak az istálló tressen állott, kihült, s a völgy alatt kuczögöl koldusbőr hiába dörsztelte megdébenredett tagjait. Egyez testben reszketve került elő reggel fekvő helyéről. Hogy egy kis szörvetörösi igyék, de már ez sem használt neki. Csakhamarvissa ment ismét kuczögöljába, ahonnan pajtásai a tolonezházba vittek s itt azután nehány óra múlva kiadta lelkeit nemese Tomesányi József koldusbőr. Pár héttel ezelött ugyanak abban a vendögölben fagyott meg egy koldusbőrben, jelett annak, hogy szégyény- és koldusbünyök vajni rendezetlen lelet még.

- Nyilvános köszönet és elszámolás. Mult évégi elszámolásunk kapcsán pódlóg az a követező kimutatás is közöljük: a Türözmegegyi Jötekyon Nögylet által rendezett karözonyfalmepe adozkott még: Kuffler Zs., Omaszta mérnök (Rutka) és Kubala Alajos 3-3 kor., ifj. Justh György föispán 20 kor., Zányi Kálmáné és Grabér Mikszáné 4-4 kor., Jóbb Gyözöz és Drasközcy Árpád 5-5 kor., Boros Bélané (Szubnya-üürod) 6 kor., Dr. Trombauer Árpád és dr. Szolárik 2-2 kor., Beniczky Akosné, Rakksányi Józsefné és Kertész Jánosné különféle fü- és leányrúdadarabokat. A mely szives adományokért halás köszönetet mond Türöz-SzentMárton, 1903. jan. 15. A rendezőség.

- Dalestély Alsó-Rubinban. A nemreg alakult és Alpars Lajos kir. tanfelügyelő elnöklete alatt álló Alsó-Rubin Magyar Daloször f. évi február hó 1-én tartja első dalestélyi valótozatos programmal.

- Nyilvános számadás és köszönet. A türöz-szent-mártoni állami elemi iskola szégyensorsu tanulóinak karözonyi felruházására a kisedvődötöl karözonyfa ünnepey költségeire a követező adományokat kapttak: Báró Révay Gyula 40 kor. Ifj. Justh György föispán 20 kor. Berecz Gyütláné, Dr. Láng Ernö 5-5 kor. Graber L. 4 kor. Türözzi Keresk. és Hiteütlézet, Zányi Kálmán, N. N. 3-3 kor. Borbély Kálmáné, Beniczky Géza, Lux Flóra, Beniczky Akosné, Selach Gáborné, Fischer Lajos. Wix Miksa, Toperczer, Kosoly, Grossmann Mikszáné, Moskóczü Ferencné. Boldiz Ignyeczné, Dubovszky Karolin, Erdödi Györgyéné, Berger Ede, Rakksányi Józsefné, Grossmann Armin, Herz Erznész, Lang Ilona, Zányi Kálmáné, B. J., Csaly Irén né, Gaál Sarolta, Dávid Ferencné 2-2 kor., Fischer A., Spitzor, N. W., Kertész János, Laufer J., Csepészányi S., Buczok K., Chikán M., Farkas István, Akantisz Ö., Dugovics T., Dávid János, Reüthy Vladimir, Lakos S.,

Soltész, Akantisz Ödönne, N. N. 1-1 kor. összesen: 148 korona. Ezenkívütl Biendorf Armin ur 8 drb kisebb ruhament küldött el e célra. A fenti összegből 124 kor. 32 fillért a felruházásra, miböl 18 gyermeket ajándékozttunk meg teljesen új, meleg ruhával, a többit, pótolva hozz a gyermek-szüni előadás jüvedelméböl még 9 kor. 47 fillért, az övodai karözonyfa-ünnepey költségeire fordítottunk. Fogadják a nemés szüvt adalozók, a szégyény gyermekek nevében is, ez uton halás köszönetünket. A tantestület.

- Nomen et omen. Duchay János blaiteza földbirtofos ugyanazok duhaj kedvében lehetett, amikor a mult év egyik szép napján Stubnyafüürodön mulatozott, ott egy vsutti alkalmazottal politizálásba ereszköött majd pedig, hogy az ő tulöz töt elveit a másik féll megtergetni s elfogadtatni nem tudta, a nagyobb nyomatékössöz kedvélert boros üveget vágott a fejéhez. Ezért a politikai duhajkodásért perbe fogtták Duchay Jánost s a beszerterelvényai kir. törvényszék e héten egy havi fogházza és 100 kor. pénzbüntetésre ítélte.

- A munkáspénztár működése. Hogy az Országos Gazdasági Munkás- és Csölésegypénztár áldásos intézménye mily gyorsan vált népszerüvé, az legjobban bizonyítja a pénztárnak az elmult évröl összekállított statisztikája. E statisztika szerint az 1902. évben a pénztár önként beiratkozott tagjainak száma összesen 44919. A biztosított gazdasági csölédek száma közel 350000. A kifizeteti segélyekről a követező statisztikát állította össe a pénztár. Baleseti segély csölédeknek 1296 esetben Kr. 68786.96, I. es tagoknak 222 esetben kor. 7895.82, II. es tagoknak 43 esetben Kr. 869.28, rendkívüli tagoknak 457 esetben Kr. 15323.38 gépmunkásoknak 86 esetben Kr. 3627.98. Rokksantsági segélyek: csölédeknek 344 esetben Kr. 4755.74, I. es tagoknak 14 esetben Kr. 150, rendkívüli tagoknak 42 esetben Kr. 725.83, gépmunkásoknak 3 esetben Kr. 40. Hálalóseti segélyek: csölédeknek 109 esetben Kr. 2785.15, I. es tagoknak 35 esetben Kr. 4092.02, II. es tagoknak 3 esetben Kr. 11.44, rendkívüli tagoknak 25 esetben Kr. 4354.17, gépmunkásoknak 8 esetben Kr. 2312.84, összesen kifizetett 2688 esetben Kr. 140620.34. Ujabbban Gróf Andrássy Dénes, gróf Majláth Géza és Dréher Antal jelentették be a pénztárnál, hogy összes csölédeiket beiratják a tagok közt.

- Nem kell nekü hinnl. Rátul megjárta egy kereskedelmi utaz aki egy másik kartársával Türöz-Szt.-Mártonban ismerkedtt meg. Elhatározták, hogy költségkímélés szempontjából együtt teszik meg a kocsikat. Ez jól is ment egy darabig és Turánból békésen indultak Körmezőnyára felé a hol az egyiknek dolga akadt. A másik folytatta utját és ismét költségekímélés szempontjából magával vitte kartársának homljait is Zölömgyi, a hol másnap találkozniki kellett volna. Az ilye vszintlatás azonban nem követezőt meg, mert a jó pajtás mindentelül ismeretlen helyre tározott és most sirafta homljait a hiszekény utitárs.

- A Horgony Pain-Expeller (Richter's Limentum Capsici comp.) igazi népszerü háziserüzet lett, mely számos esálhában már több mint 34 év óta mindig késztelen van. Hálafájás, csipöfájdalom, fejfájás, kövsény, esztáhl stb. nél a Horgony-Pain-Expellerrel való bedörzölések mindig fájdalomcsillapító hatással idéztek elő, söt járványkormál, minö: a kolera és hányóhá-folyás, az altestnek Pain-Expellerrel való bedörzölése mindig igen hatásosnak bizonyult. Ezen kitünt háziserü egy eredményöl használatától az influenza ellen is és 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtoybb gyögyszertárban kapható, de bevásárlás alkalmával mindig határozottan „Richter-féle Horgony-Pain-Expeller” vagy „Richter-féle Horgony-Limentum”-et tetsék kérni és a „Horgony” védjegyre figyelni kell.

Szerkesztői üzenetek.

H. Z. Ruttká. Amennyiben helyük engedi, az elszámolást közölni fogjuk. Azonban lapunk szüki terere való tekintettel az ily természetü közleményeket a jüvetben csak igen kivételesen fogunk közölni. Amennyiben pedig a mulatsög jüvedelmét mégis nyilvánosan számdékoznak elszámolni est csak a nyilt-terben a kiadónak fizetendö földe ellenében fogunk eszözölni. Türöz-szent-mártoni Magyar Olvasókör ezim állatt beüklüdit cikket nem közölhetjük. Nem pedig azért, mert nincs kiútás rá, hogy a közleménynek gyakorlati haszna lenne. Pedig a mit ir, az szöröz-szóra igaz, a körülményeknek is teljesen meglelel mert csakugyan nagy szégyény a helybeli magyar társadalomtól, hogy egyetlen nyilvános találkozó helye oly tarthatatlan állapotban leledzik. De hát ebben minányán hibász vagyunk. Ha nem vagyunk vele megelégedve miért nem teszünk róla? Itt a közgütlés ideje, mindenkinet módjában lesz indítványával előállni ha ugyan faira borsót akar hányni. Tudósitünkat feltérjük, hogy a kivándorlási mozgalmakat állandóan figyelemmel kísérsni s minket azokról s azok kiderítetö okairól értesíteni sziveskedjenek. A kelész, jegyzöz és tanító urak is lekötelenzenek minket, ha a nép köztütl észlelt kivándorlási s egyéb mozgalmakról az egész Felvidékröl mennél gyakrabban tudósitásokat küldemnek lapunknak. Egyesütt érvöl talán sikerülni fog orvosolni azokat a bajokat, amelyek népünket idegen földre és orszóra korlásta kergetik.

Hirdetmény.

Szent-György község telekkönyve bírtokszabályozás következtében átalakított és ezzel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. t. az 1889. XXXVIII. t. az 1891. XVI. t. cikkkek a tényleges bírtoklás tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. XXIX. t. cikkben szabályozott eljárás a telek-jegyzőkönvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan fogantatott.

Ez azzal a felhívással tétetik közre: 1. hogy mindazok, kik az 1886. XXIX. t. cz. 15. és 17. §-ai alapján ide érte e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-ában és az 1891. XVI. t. cz. 15. §. a) pontjában foglalt kiegészítéseit is, valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7. §-a és az 1891. XVI. t. cz. 15. §. b) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. cz. 22. §-a alapján történt förlékek érvénytelenségét kimutathatják, e végbéli förlései kerestetik hat hónap alatt vagyis 1903. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag a znióváraljai kir. járásbírósig mint telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után indított förlései kereset, annak a harmadik személynek a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat.

2. hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16. és 18. §-aikkal esteiben, ide érte az utóbbi §-nak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is a tényleges bírtoklás tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánják, irásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis 1903. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag a fentnevezett telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő eltelte után, ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog.

3. hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1. és 2. pont körülírt esetekben kivül az 1892. XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ide érte azokat az, a kik tulajdonjog arányának az 1889. XXXVIII. t. cz. 16. §-a alapján történt bejegyzését sérelmesnek találják, e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a fentnevezett telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1903. évi július hó 15-ik napjáig bezárólag nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabítható záros határidő elmulta után az átalakításkor közbújt ítéves bevezetésből eredő bármilyen igényeket, jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig, a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogának sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelmeztetnek azok a felek, kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, hogy amennyiben azokhoz másolatokat is esatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a fentmegnevezett telekkönyvi hatóságánál átvehetik.

Kir. járásbírósig mint telekkönyvi hatóság. Znióváralján, 1903. január hó 10-én.

Janovják, kir. albró.

1903. évi 26. szám.

Egész ház kerestetik évi bérletbe, ha csak lehet tágas és zöldségtermelésre alkalmas kerttel vagy más belsőteremmel Turóc-Szent-Mártonban. A házban legalább 4-5 szép, magas szoba, jó pincze stb. legyen. Ajánlatok a bér kitételével „Házbérlet” czimmel e lap kiadóhivatalába intézendők.

Turóc-Szt.-Márton m. kir. jár. erdőgondnokságtól.

Faarverési hirdetmény.

Turócvarmegye törvényhatósága területén következő erdőbirtokosok faanyaga kerül zárt írásbeli versenyárgyalással egybekötött nyilvános árverés útján eladás alá:

Table with 4 columns: Name, Quantity, Price per unit, Total Price. Includes entries for Bella v. urbérései, Dubová, T.-Szt.-Márton, Valcsa urbérései, Lipócz nek közbirt., and Összesen.

Az árverés a turóc-szent-mártoni m. kir. járási erdőgondnokság hivatalos helyiségében 1903. évi február hó 16-án délelőtti 9 órakor, a kezelő kir. erdőfőzt és az erdőbirtokosok megbízottjai jelenlétében fog megtartani. Venni szándékok ezen faárveréshez azon kijelentéssel hivata meg, hogy a sajátkezüleg írt zárt írásbeli ajánlataikat, melyekhez a becsár 10%, a óvadékképpen készpénzben vagy óvadékképpen értékpapirokban esatolandó, az ajánlattevő leve, lakása és utolsó póstája, valamint a felajánlott vételár számkokkal és betűkkel érthetően és olvashatóan kiírandó, az árverést vezetők kir. főerőlész keveihez nyújtsák be. A zárt írásbeli ajánlatokban - melyek csak az árverés megkezdéseig nyújthatók be - kijelentendő, hogy az ajánlattevő az árverési feltételeket ismeri s azoknak magát aláveti. Később érkezett, valamint pótl- és utóajánlatok és oly írásbeli ajánlatok, a melyek ivenként 1 kor. bélyeggel ellátva nincsenek, s ezen hirdetményben jelzett feltételekkel elternek, figyelembe vétetni nem fognak. - Árverési feltételek az alólírt kir. erdőgondnokság hivatalos helyiségében a rendes hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Turóc-Szent-Mártonban, 1903 évi. január hó 18-án.

Erdődi, m. kir. főerdész.

Advertisement for 'A Richter-féle LINIMENTUM CAPS. COMP. Horgony-Pain-Expeller' with a decorative border and a central image of a person.

Videken kapható Gazdik János gyógyszerárban Körmezbányán, Toperczer S. „Meváltó” gyógyszerárban Turóc-Szt.-Mártonban és Schönáich Viktor gyógyszerárban Znióváralján.

Advertisement for 'Ércz és fakoporsó sirkoszuorú' (Iron and Gunpowder Pills) with a decorative border and text describing its benefits.

BALZSAM Thierry A. gyógyszerésztől

Advertisement for 'BALZSAM Thierry A. gyógyszerésztől' featuring an image of a person and text describing the balm's uses for various ailments.

Miért szenved? mikor önnek biztos gyógyulásra a legreggib sebekenél is kitérés van és majdnem mindig elkerülheti a fájdalmas operációt vagy amputációt, ha

Advertisement for 'Thierry A. gyógyszerész egyedül valódi centifolia-kenőcsét' (Thierry A. pharmacist's unique centifolia ointment) with detailed text about its benefits.

Thierry (Adolf) gyógyszerész Limited Oranjalgyógyszertára. Prograda Rohitsch Sauerbrunn mellett. Közp. raktár Budapestben: Török J. gyógyszerész, Zágrában: Mittelebach J. és Bécsben: Brady C. gyógyszerésznél. Videken kapható: Gazdik János gyógyszerárban Körmezbányán.

Advertisement for 'E. JEMM'S régbovált melleczukorkái' (E. JEMM'S old-fashioned chestnut candies) with text describing the product.

Advertisement for 'Mindenkinek ajánlható' (Recommended for everyone) sexual health products by Curt Röber, Braunschweig.

Large advertisement for 'SEIFERT JÓZSEF POZSONYI, Hatáskapu 4.' (Seifert József Pozsonyi, Hatáskapu 4.) featuring an image of a rifle and text about gun sales and services.